

Sygn. akt II K 561/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Obliška

w obecności oskarżyciela Prokuratora : Agnieszki Rokosz

po rozpoznaniu dnia 18 października 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

A. M. , s. K. i R. z d. Ś. , ur. (...) w G.

skazanego prawomocnie :

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie , sygn. akt: II K 460/17 z dnia 28.12.2017 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 29.04.2017 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie , sygn. akt: II K 107/17 z dnia 28.12.2017 r. za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. popełniony w dniu 15.01.2017 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

orzeka :

1. Na podstawie art. 85 § 1 , 2 i 3 k.k. , art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wymienionym w pkt. 1 i 2 wymierza skazanemu A. M. karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności ;
2. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej orzeczonej w pkt. 1 zalicza okres pozbawienia wolności skazanego A. M. w okresie od dnia 29.04.2017 r. godz. 23.40 do dnia 30.04.2017 r.;
3. Na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. wyroki podlegające łączeniu w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu ;
4. Na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umarza;
5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego A. M. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 561/18

UZASADNIENIE WYROKU ŁĄCZNEGO

z dnia 18 października 2018 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy, ustalił następujący stan faktyczny:

A. M. została skazana następującymi wyrokami Sądów:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie , sygn. akt: II K 460/17 z dnia 28.12.2017 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 29.04.2017 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie , sygn. akt: II K 107/17 z dnia 28.12.2017 r. za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. popełniony w dniu 15.01.2017 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : wniosku Dyrektora Zakładu Karnego Warszawa Białoleka (k. 3) , informacji o pobytach (k. 4 - 29) , informacji z sytemu NOE SAD (k. 30) , karty karnej (k. 32-33 i k. 52-53) , opinii o skazanym (k. 45) oraz wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie , sygn. akt: II K 460/17 z dnia 28.12.2017 r. i wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie , sygn. akt: II K 107/17 z dnia 28.12.2017 r. .

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy został sporządzony przez powołane do tego osoby, poszczególne dowody nie były kwestionowane przez strony, zostały sporządzone obiektywnie i bezstronnie. Na podstawie tego materiału dowodowego został ustalony stan faktyczny i okoliczności istotne do stwierdzenia możliwości połączenia wyroków i wymiaru kar łącznych.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015 poz. 396) przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W powyższej sprawie wobec faktu iż A. M. został skazanym wyrokami opisanymi w pkt. od 1 do 2 wyroku łącznego po dniu 01 lipca 2015 r. , Sąd zastosował przepisy rozdziału IX ustawy, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015 poz. 396) zmieniającej nin. ustawę z dniem 01 lipca 2015 r. i ustawą z dnia 11 marca 2016 r. (Dz.U.2016.437) zmieniającej nin. ustawę z dniem 15 kwietnia 2016 r. . Pozostałe wyroki wskazane w karcie karnej zostały wobec skazanego A. M. wykonane (k. 4-29 , k. 45 i k. 52-53) .

Zgodnie z treścią art. 85 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Z treści art. 85 § 2 k.k. wynika iż podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w art. 85 § 1 k.k. . Natomiast z treści art. 85 § 3 k.k. wynika że jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Artykuł 85 § 1 k.k. określa przesłanki wymiaru kary łącznej w wyroku skazującym. Nastąpi to wówczas, gdy będzie miał miejsce realny zbieg przestępstw, dojdzie do przypisania sprawcy odpowiedzialności karnej za pozostające w zbiegu przestępstwa w jednym postępowaniu karnym oraz zostaną wymierzone co najmniej dwie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Za tym, że podstawą kary łącznej w dalszym ciągu stanowi wieloczynowy zbieg przestępstw przemawia chociażby treść np. art. 87, 88, 89 § 1 i 1a czy 90 § 2 k.k. Przepisy te posługują się bowiem sformułowaniem „zbiegające się przestępstwa”, które oznacza popełnienie przez sprawcę dwóch lub więcej przestępstw. Zatem podstawa prowadząca do wymiaru kary łącznej może wynikać wyłącznie z popełnienia przez sprawcę wielu przestępstw stanowiących samoistną podstawę do odpowiedzialności karnej za przestępstwo . Orzeczenie kary łącznej ma charakter obligatoryjny i jest integralną częścią wymiaru kary. Jest orzekana wtedy, gdy zmaterializują się warunki określone w § 1, zaś kary zostaną wymierzone i będą podlegały wykonaniu oraz nie wystąpią okoliczności wynikające z § 3. Nie sposób więc twierdzić, że kara łączna jest orzekana zawsze w sytuacji, gdy temu

samemu sprawcy przypisano odpowiedzialność za popełnienie dwóch lub więcej przestępstw i wymierzono za te przestępstwa kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu .

Przepis art. 85 § 2 k.k. wskazuje, że podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 komentowanego przepisu. Zatem kara łączna może być orzeczona na podstawie: kar jednostkowych orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa; kary łącznej i kar jednostkowych za pozostające w zbiegu przestępstwa albo kar łącznych orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa. Dodatkowe warunki wynikające z art. 85 § 2 k.k. wskazują, że kara łączna może być zbudowana na podstawie kar wymierzonych oraz podlegających wykonaniu w całości lub w części. Wymierzenie kar podlegających łączeniu może nastąpić w ramach jednego postępowania. Możliwe jest również orzeczenie ich temu samemu sprawcy za dwa lub więcej przestępstw w dwóch różnych postępowaniach, w których rozstrzygnięto o odpowiedzialności karnej sprawcy. W drugim z zarysowanych układów aktualizuje się potrzeba ustalenia, czy orzeczone różnymi wyrokami kary podlegają wykonaniu. Ten warunek ma zatem zastosowanie tylko do trybu orzekania kary łącznej w formie wyroku łącznego (art. 568a § 1 k.p.k.). Odnosi się on zarówno do kar jednostkowych, kary łącznej, kar łączonych oraz środków karnych orzeczonych za pozostające w wieloczynowym zbiegu przestępstwa. Podstawą wymiaru kary łącznej mogą być tylko kary, które zostały orzeczone przez sąd w wyroku skazującym, jako kary za pozostające w realnym zbiegu przestępstwa albo zostały orzeczone jako kara łączna. Warunku kary „wymierzonej” nie spełnia kara zarządza jako kara zastępcza (por. m.in. wyroki SN: z 22 listopada 2005 r., V KK 129/05, LEX nr 164372; z 3 kwietnia 2006 r., V KK 487/05, OSNKW 2006, nr 6, poz. 59) oraz kara zamieniona z pierwotnie orzeczonej kary pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na podstawie art. 75a § 1 k.k. . Zakończenie wykonania kary należy interpretować zgodnie z przepisami kodeksu karnego i kodeksu karnego wykonawczego, jak ustanie wszelkich konsekwencji związanych z wykonaniem kary. I tak np. w odniesieniu do warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności przepisem rozstrzygający jest art. 82 k.k., który wskazuje koniec okresu 6 miesięcy od upływu okresu próby. Do tego momentu nie można uznać tej kary za wykonaną.

Ustalenie zakresu działania przesłanki negatywnej wymiaru kary łącznej określonej w art. 85 § 3 k.k. wymaga określenia momentu „rozpoczęcia” oraz „zakończenia” wykonywania innej kary podlegającej łączeniu. Niewątpliwe popełnienie kolejnego przestępstwa w tym przedziale czasowym aktualizuje przesłankę określoną w wyżej wskazanym przepisie. Momenty te przedstawiają się różnie dla poszczególnych rodzajów kar (tak Filar Marian (red.), Kodeks karny. Komentarz, wyd. V , Opublikowano: WK 2016) .

W dniu 04 czerwca 2018 r. Dyrektor Zakładu Karnego Warszawa Białołęka zgodnie z treścią § 63 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23.06.2015 r. w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawieniem wolności oraz dokumentowaniu tych czynności (Dz. U. z 2015 r. poz. 927 ze zm.) wskazał iż istnieją przesłanki o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego A. M. (k. 3) .

Skazany A. M. odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokami wskazanymi w opinii o skazanym opisanymi w pkt. 1 i 2 wyroku . Z opinii tej wynika iż skazany Z. M. obecnie odbywa karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wymienionymi w pkt. 1 (k. 45) .

Na podstawie art. 85 § 1 , 2 i 3 k.k. , art. 86 § 1 k.k. Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem wymienionym w pkt. 1 i 2 i wymierzył skazanemu A. M. karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności .

Na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. Sąd orzekł iż wyroki podlegające łączeniu w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu .

Na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd w pozostałym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umorzył .

Skazany A. M. ma 64 lata , kawaler , nie ma nikogo na utrzymaniu . W warunkach izolacji więziennej zachowuje się przeciętnie , był 2 razy nagradzany , nie był karany dyscyplinarnie (opinia o skazanym - k. 45) . Jako okoliczności obciążające przemawiające za wymierzeniem kary łącznej pozbawienia wolności z zastosowaniem zasady asperacji kar przemawia niewątpliwie ilość popełnionych przestępstw, dokonanie ich mimo, że skazany był już wielokrotnie karany (k. 52-53) .

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał, że słuszną, sprawiedliwą i spełniającą swe cele prewencji indywidualnej i generalnej powinna być kara łączna 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona w pkt. 1 wyroku .

Wskazać należy, że Sąd orzekł karę łączną pozbawienia wolności w pkt. 1 wyroku na zasadach asperacji biorąc pod uwagę opinię o skazanym (k. 45) oraz wysokość i rodzaj kar wymierzonych skazanemu wyrokami opisanymi w pkt. 1 i 2 . Należy wskazać iż z opinii o skazanym wynika iż jego zachowanie w zakładzie karnym jest przeciętne (k. 45) .

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego A. M. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę fakt iż odbywa on obecnie karę pozbawienia wolności .